

Bag om Mikkel Wold

Mikkel Wold er uddannet cand.theol. i 1991 og bestod samme år eksamen fra Hamburger Institut für Existenzanalyse und Logotherapie.

Han har arbejdet som censor i teologi ved Københavns- og Aarhus Universitet, og fungerer som beskikket dommer ved teologiske læresager ved Østre og Vestre Landsret.

Han har været sognepræst ved Marmorkirken siden 1994.

FOTO: SØREN BIDSTRUP

»Modgang skærper sansen for, hvad der er det vigtige i livet«

Af Sine Gerstenberg xsig@berlingske.dk

Hvad gør coronakrisen ved os?

»Den skræmmer os, men vi skal lære ikke at lade os styre af angsten og frygten. Den tilgang er vigtig. Vi skal udvise en trodsagt, hvor vi nægter at handle i angst. Det lyder måske mærkeligt, men til en vis grad handler det om at afgøre sig for ikke at lade angsten styre.«

Hvad har du været mest overrasket over, siden coronakrisen brød ud?

»Jeg er ikke overrasket over, at folk hamstrer, for idioter vil der altid være, men det ser godt nok grimt ud. I kriser bliver det grimme mere profileret. Men det gør dets modsætning også, så der udfolder sig også en større uselviskhed og solidaritet. Folk virker i videre omfang end ellers venlige og omsorgsfulde over for hinanden. Så der er en lille gruppe egoister, der ter sig som den slags gør, og så er der en gruppe, der gør det stik modsatte. Jeg kan ikke sige noget om, hvor store de to grupper er, men den sidste er større end den første, og det kunne være, at den første bliver endnu mindre, som tiden går.«

Er det her enden på mig-først-kulturen?

»Det håber jeg da sandelig, det er. Det kunne dårligt blive værre. Måske vi med denne krise igen indser vores indbyrdes afhængighed, og dermed, hvor vigtigt det er, at vi ikke udvikler en socialdarwinisme, hvor den stærkes ret tæller. Jeg synes, navnlig statsministe-

DE KLOGES RÅD

Under finanskrisen blev der talt om nøjsomhed og om, at vi nu skulle have ægte værdier og ikke bare friværdier. Men snart kørte forbrugstøget igen, og mange glemte det, de lige havde lært. Vil vi opleve det samme nu – eller er den her pandemi mere skelsættende? Vi har spurgt en række præster og filosoffer. I dag taler vi med Mikkel Wold, sognepræst ved Marmorkirken

rens udmeldinger har italesat netop det forhold meget fremt og klart. Mere og mere har vi de senere år set en kultur af ligegyldighed, se bare på vores tilgang til klimakrisen. Jeg tror, at der med det kollektive måske kan ske lidt af det samme, som nogle gange sker for enkeltpersoner: At modgang skærper sansen for, hvad der er det vigtige i livet.«

Hvad er det største afsavn, du selv har måttet lide?

»Når jeg hører om situationen i Italien, for slet ikke at tale om Syrien – dem skal vi jo ikke glemme de her tider – så kan jeg ikke få mig selv til at bruge ordet afsavn. Men jeg savner ansigt til ansigt-samtaler med vennerne.«

Hvordan tackler vi bedst afsavn?

»Ved at tænke på, at det her er en tid, det varer ikke ved. Og ved at stå sammen og hjælpe hinanden. Det gælder de syge, men det gælder også dem, der risikerer at gå fallit i den økonomiske krise, der er begyndt.«

Hvilken gammel dyd vil vi se en genopdagelse af?

»Dybest set er det hele et spørgsmål om næstekærlighed. Alle de såkaldte dyder er variationer over næstekærligheden. Næstekærligheden kan mere end dyderne, den er opfindsom og i gang, den er opsøgende og kommer, hvis den er ægte, ud af et godt hjerte.«

Hvor finder du trøst eller indsigt lige nu?

»Nu spørger du præsten, så svaret er må-

ske ikke overraskende Bibelen og salmebogen. Begge de to bøger viser, hvordan man har kæmpet med de store spørgsmål under situationer så ekstreme, at vores egne nuværende kriser blegner ved siden af. Navnlig salmebogens digtere er tydelige her. Så de er gode at lytte til. Jeg læser i dem hver dag. Ikke som det eneste, men min største trøst er, at jeg ved jeg er under barmhjertigheden og nåden hele mit liv, hver dag. Det er for mig hovedårsagen til mit livsmod, også i situationer som denne. Og også selv om det skulle blive værre.«

Hvad er det bedste, der kan komme ud af krisen?

»At vi genopdager det, der har bæredygtighed i vores samfund, de bærepiller, som velfærdssamfundet er bygget på: Solidaritet, medmenneskelighed, varme og omsorg. Tanke for de svage og udsatte. De forhold ved vi jo dybest set godt, at vi ikke kan undvære. Jo, og så en meget vigtig ting: Måske, måske kunne vi komme ud over denne letbenede og forstumende livstolkning, der har indtaget vores mindset. Hold kæft, det er næsten ikke til at holde ud. Man kan altså ikke overleve på et livsgrundlag, der udgøres af en horisont, som er tilfreds med brød og skuespil, underholdning i stedet for fordybelse, fornøjelse frem for glæde, og tilfredsstillelse frem for længsel.«

Og det værste?

»At vi går i panik. At vi lader angsten styre. Den skal holdes i snor. Og så skal rovdvoret i mennesket holdes i ave. Vi formår meget godt, men historien taler også sit klare sprog om, at mennesket kan være et rovdyr over for andre.«

Hvad er det første, du vil gøre, når verden er normal igen?

»Give en krammer til mine gode venner og træde ud af den zone af overlevelse, som trænger sig på.«